

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

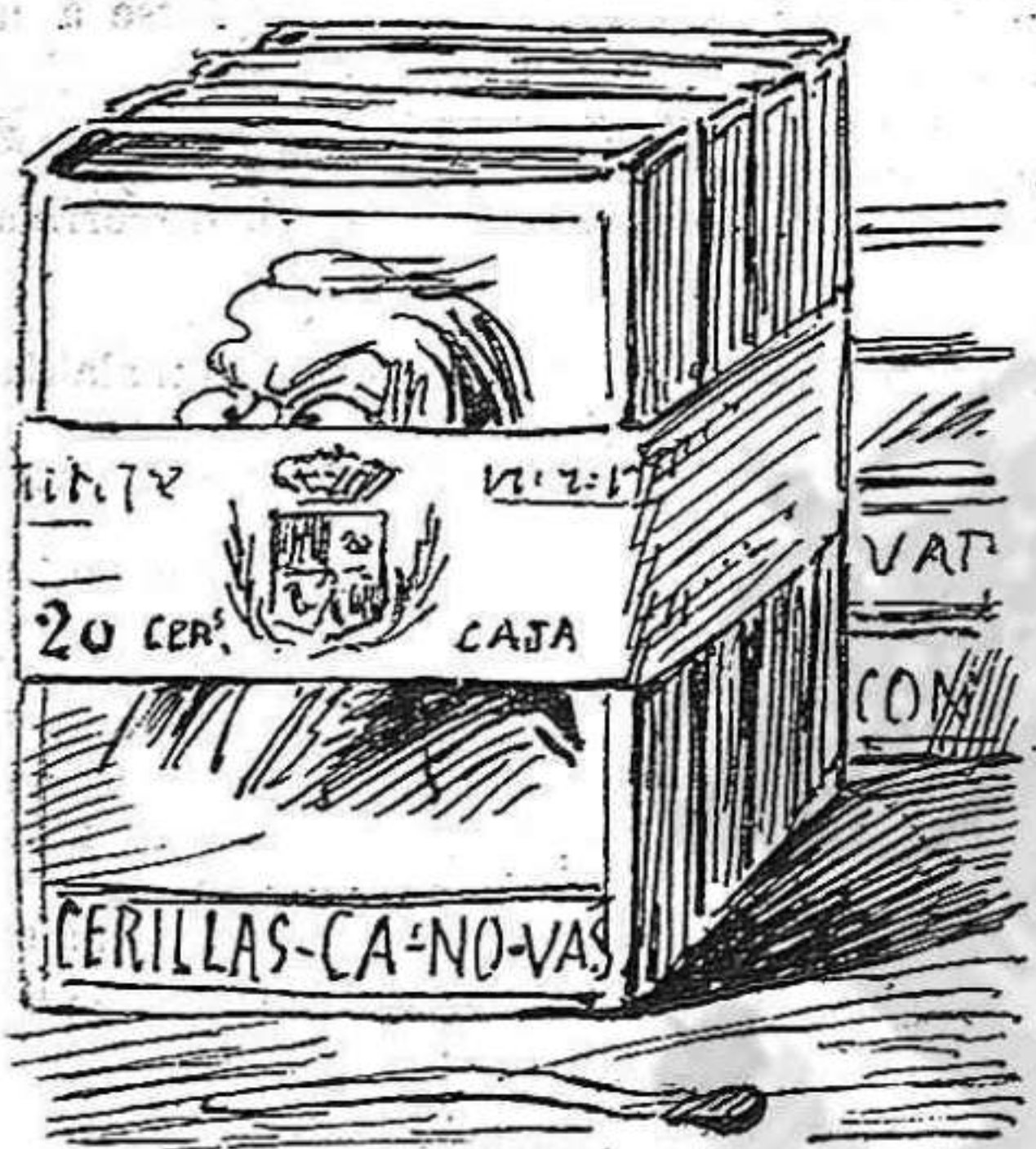
Números atrassats: 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

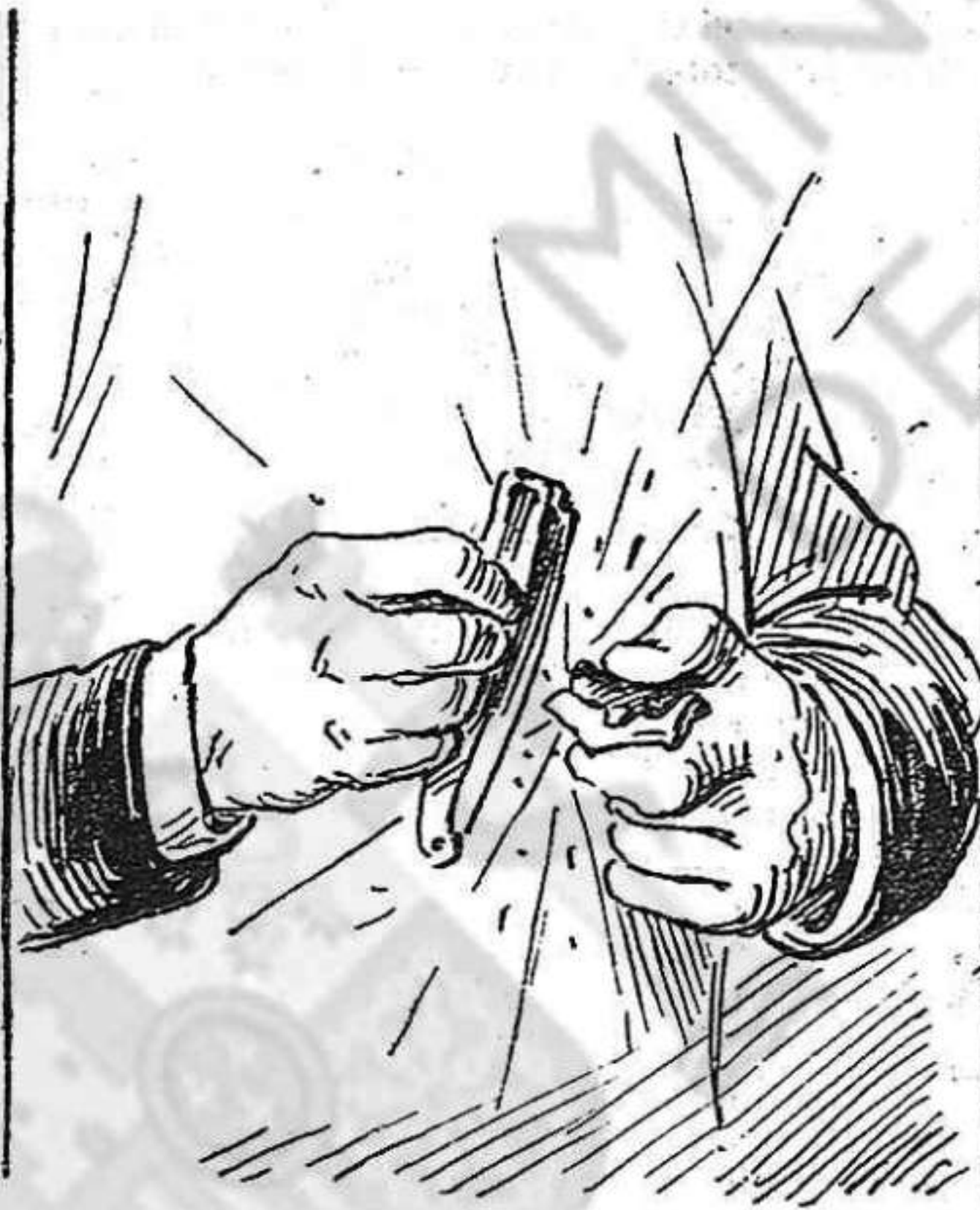
PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

LA QÜESTIÓ DELS MISTOS

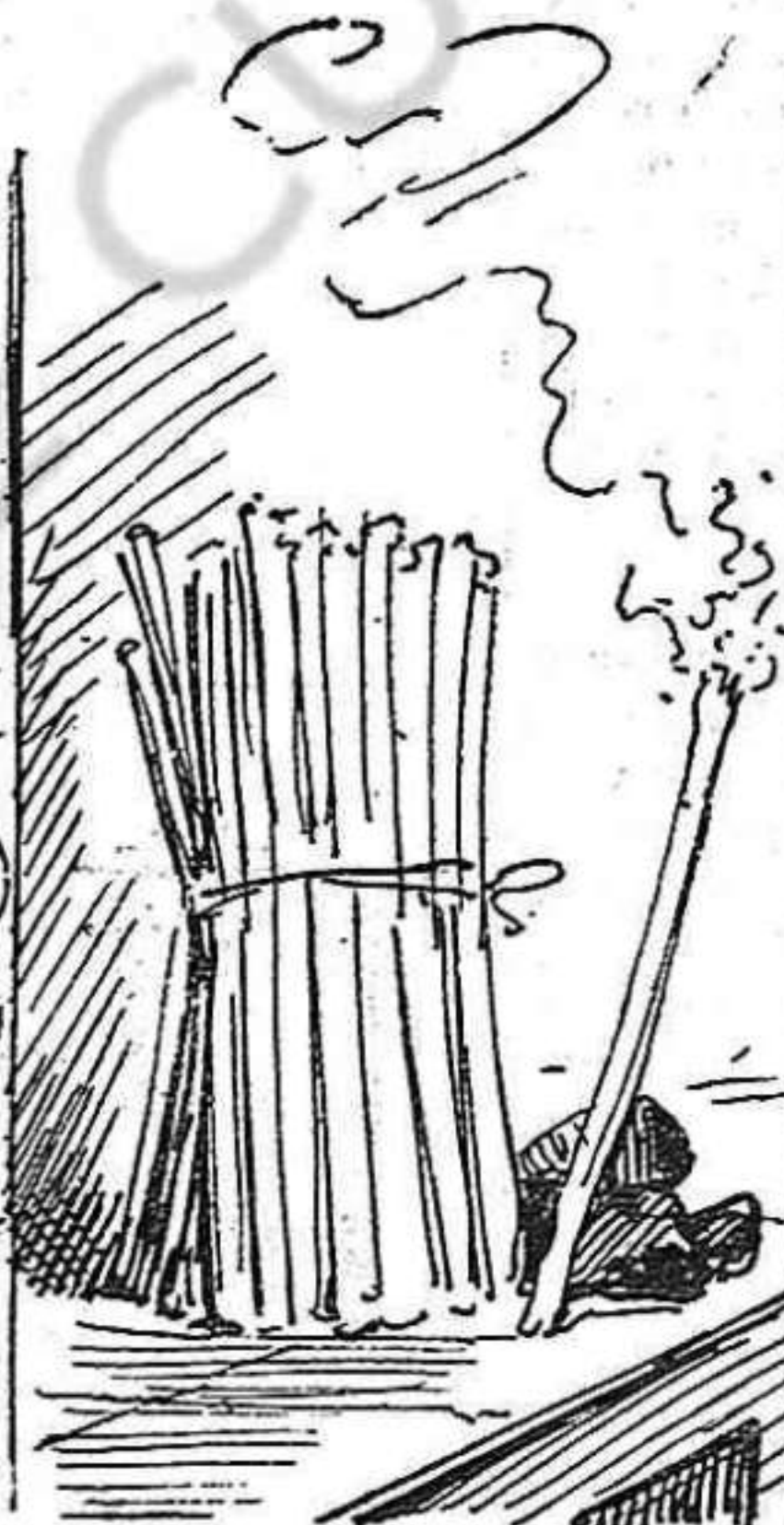
ESTANCO NACIÓ

Lo govern vol estancarlos. Resultat: dolents y cars.

Per qual motiu tornarem á l'esca y á la pedra foguera.

Y als lluquets.

Y 'ls cafés tornarán á la escaifeta.

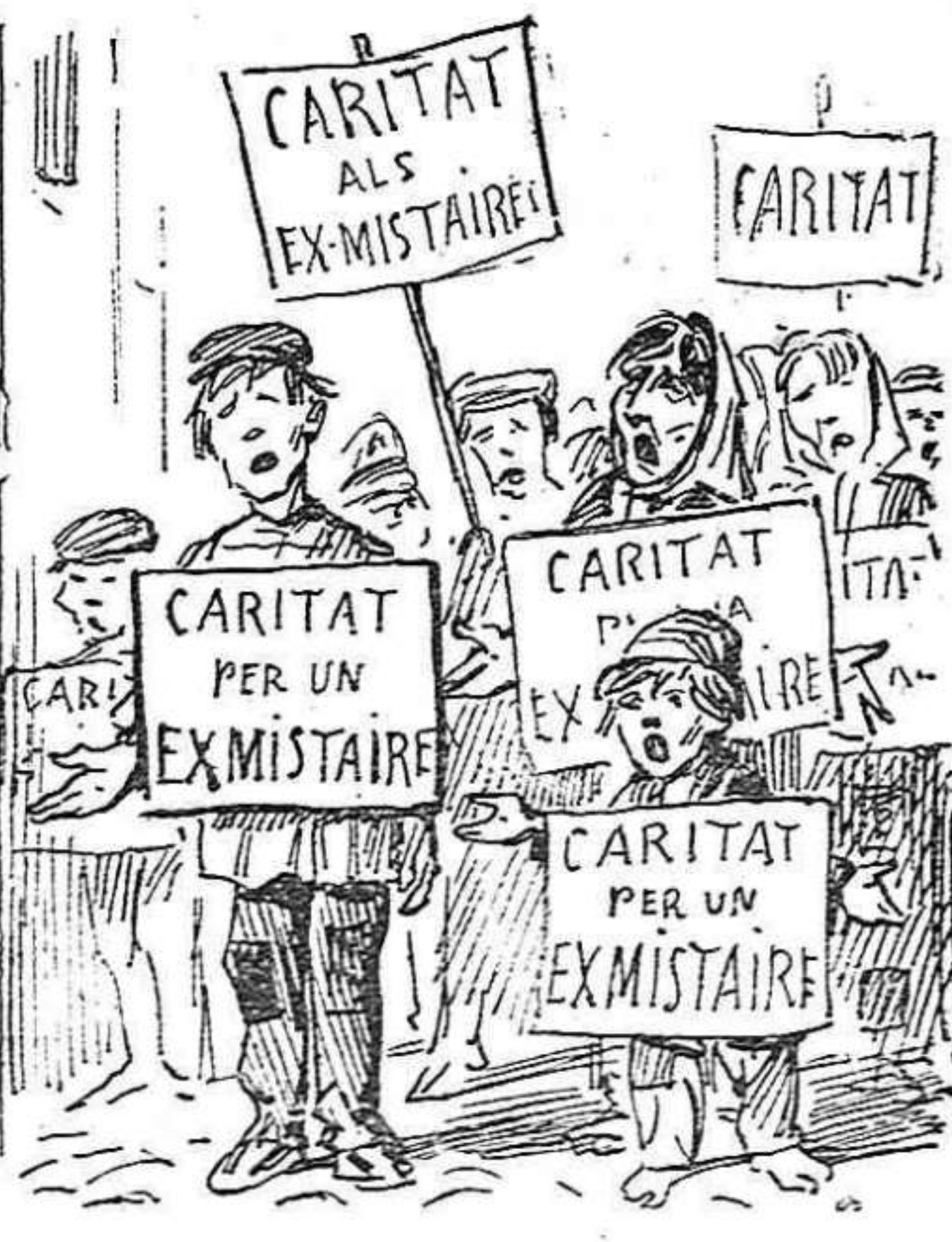
Y las tabernas á la corda.

Pels carrers s'aturará tothom á demanar foch.

Y per pujar l'escala á las nits, s'usaran faucls.

Las victimas del estanch dels mistos. Si en lloch de tirar per mistaires haguessin tirat per ministres, no 'ls passaria això.

LA REGUERA DE PÓLVORA

SEMPRE hem cregut lo mateix. L'immens triomfo alcançat per en Salmerón en lo districte de las Aforas no será un acte passatjer y de reduit alcans. La séva eficacia durará molt temps; los ecos de la victoria han re-percutit en tota Espanya. Si l'partit republicà estava decaygut, l'elecció de Gracia es lo millor reconstituyent per retornarli'l vigor y la robustés. Totas las fraccions han contribuit al acte, totas ayuy participan de la gloria, y participarán demà dels séus resultats.

Proba eloqüent de la trascendencia del triomfo alcançat: lo viatje de Salmerón y sa entrada triunfal a Madrid. Després de detenirse una nit a Tarrassa, ahont entre l'entussiasme general pronunciá un eloqüent discurs deixant sentadas las bases per alcançar, mediant la concordia de tots los republicans, una segona victoria en aquell districte, quals eleccions están convocadas pel dia 15 de Maig, prossegui'l séu viatge a Zaragoza, rehent en todas las estacions, senyaladas mostrars d'afecte y entussiasme. La reguera de pólvora anava corrent, ab la velocitat del tren que conduhia al preclar repúblic. A Manresa, a Cervera, a Lleyda una multitud inmensa sortí a la estació a aclamarlo. Republicans de todas las fraccions se sentian animats dels mateixos sentiments, resoltos a imitar l'exemple dels republicans de las Aforas.

A Zaragoza, ahont la recepció sigué delirant, se celebrá una reunió pública de gran trascendencia. Lo fet de trobarnos tots los republicans coincidint en la idea de apelár a la lluyta legal en defensa del dret y com a medi de implantar la República, doná lloch a una afirmació que será en lo successiu, la norma de las forsas republicanas. —Ja sabém com s'ha de fer per triunfar. Totas las malas arts dels partidaris de la monarquia s'estrellarán en la decisió dels republicans. *Todos juntos valemos más que vos.* Vingan eleccions y ho anirém demostrant.

La recepció dispensada a Salmerón al arribar a Madrid, formarà época entre 'ls actes més grandiosos realisats en aquella capital. Las autoritats que van prohibir tota manifestació, no pogueren impedir que milers de ciutadans baixessin a la estació a donar la benvinguda al diputat de las Aforas. Y allá a Madrid, residencia de la Cort, en l'estació y péls carrers y plassas del tránsit, l'opinió republicana s' desbordá entussiasista, frenética, al mateix temps que ordenada y correcta.

Salmerón ocupava siti en una carretela descuberta entre Pi y Margall y en Vallés y davant d'en Pedregal y en Muro.

Un obrer pujant al estrcp del carruatje, exclamá: —Aixís deuriau estar sempre, junts com a germans.

A duras penas pogué obrirse pas la comitiva entre la atapahida multitud que no cessava de victorejar a Salmerón, a la inteligencia republicana y als republicans de las Aforas.

Hi havia qui tractava de desenganxar los caballs del carruatje y tirar d'ell, lo qual pogué impedirse, no sense grans estorsos. Entre bons republicans no s' poden admetre certs actes de servilisme.

Aplausos, vivas, sombreros que s' agitavan, balcones que s' obrián y s' omplían de gent, senyoras fent voleyar lo mocador, y servint de fondo a aquest quadro d' entussiasme sincer los ecos de la *Marsellesa* entonada per una multitud inmensa... veus' aquí la quinta essencia de la recepció que trobá'l diputat de las Aforas al arribar a Madrid.

No era ell, ab tot y valer tant, qui rebía aquells obsequis; era la idea per ell representada, era la convicció que ha nascut en tots los cors de que'l partit republicà entra en una nova era de activitat fructuosa, de decisió resolta, de lluyta continua, qual terme ha de ser una victoria inevitable.

Al arribar Salmerón a casa séva, s' veje obligat a apareixer en lo balcó y a pronunciar un breu discurs per acallar los aplausos de la inmensa concurrencia.

Dos párrafos de aquest discurs resumeixen l'alcans verdader del triomfo alcançat en lo districte de las Aforas:

«Aprenguém—digué—en aquest exemple que vosaltres mateixos esteu donant, com aquestas corrents que venen de Barcelona y Zaragoza, s' aixamplan y vivifican cada vegada més, fins a extendres per Espanya entera, demostrant aixís la incontrastable forsa

de las ideas republicanas, mal pesi a tots los poders de la terra.

«Més que la forsa material val la austera y severa virtud de nostres ideals davant de las concupiscencias dels monárquichs.»

Aquestas paraulas son la nota més afinada de las aspiracions republicanas.

Ja varem dirho la senmana passada: lo sol ha sortit per Gracia.

* * *

Un exemple eloqüent de la significació extraordinaria de la victoria alcançada ab motiu de la elecció de Salmerón, lo dona'l despit dels monárquichs. Ja no volém parlar de las espatotxadras de la *Dinastia* que no fan més que omplirnos de greix. Quan de tal manera s' descompon, senyal segura de que la profesó li va per dintre.

Parlém una mica de D. Joan Mañé y Flaquer, que'l diumenje últim publicá una de sas dominicals reconeixent lo triomfo de Salmerón; pero reconeixent també que per alcançarlo ha abandonat la cátedra, durant alguns dias, per qual motiu li recomana que quan segui a las Corts las emprengui, ell que es tan puritá; contra 'ls funcionaris públichs, que per un fi polítich olvidan lo cumpliment dels séus debers.

L'argument de'n Mañé no s' pot pendre en serio. Ell mateix als istius se'n va a fora, y no obstant no deixa de ser considerat com a director del *Diari*, y com a tal suposo que seguirá cobrant. Y si diu qu'ell exerceix un càrrech particular, aquí té prou bisbes, funcionaris que cobran del Estat, lo qual no impedeix que tot sovint abandonin la séva diócessis y se'n vagin al Senat a fer política: ¿Per qué no las emprén contra aquest bisbes lo Sr. Mañé y Flaquer?

No obstant, bèn considerat tot, no es exacte que'l Sr. Salmerón hagi abandonat la cátedra. Al venir a Barcelona no va fer més que trasladarla. De catedrátich ha exercit aquí, com de catedrátich exerceix allá. Allá té per alumnos als joves estudians y aquí hi ha tingut als monárquichs tots, inclús en Mañé y Flaquer.

¡Y viva Déu, que la *Uissó* que 'ls acaba de donar, ja may més l'olvidarán!

Son los únichs qu' en aqueixa reguera de pólvora n' han sortit escaldats per tots los dias de la séva vida.

P. K.

abundancia de originals no 'ns va permetre donar compte en un dels nostres passats números del crim de Anglesola.

S' acabava de fer en aquell poble la professó del Dijous Sant, s' estavan apagant las atxas, quan tot de un plegat s' aixeca un home qu' estava embossat ab una manta al péu del altar, y pega un tiro a un capellá ab un revólver que portava, y no content ab aixó li assestá un gran número de cops de matxete. Lo rector l' increpa y ell dispara un segon tiro, qual bala per haverse ajupit lo rector, va a clavarse sobre 'l cos de una dona. Després de aixó, surt de la iglesia.

Lo somament va capturar-lo. L' agresor resultá ser un tal Jaume Alsina Palou, llicenciat del cos de carrabiners.

Móvil del crim: una qüestió de familia. Lo capellá anomenat Francisco Mestre, va ser nombrat heréu de confiança per la mare del carrabiner, trobantse aquest ausent de casa séva, y 'l capellá s' feu inscriure las fincas de la mare en nom séu.

Fentho aixís ha trobat la mort.

Dos adagis catalans:—La copdicia forada 'l sach.— Qui pert lo séu, pert lo seny.

S' ha descubert una trampa que s' remonta al exercici del any 81 al 82.

Durant dit exercici 'l govern va gastar 5 milions de rals més sobre 'ls crédits concedits en los pressupostos sense omplir cap de las formalitats degudas.

Deu anys s' ha tardat a descubrir aquesta irregularitat.

Y durant aquests deu anys los ministres han anat cobrant la cessantia. Y lo qu' es més trist que continuarán cobrantla.

Ja ho saben los electors republicans de las Aforas: si 'ls monárquichs han perdut las eleccions es a causa de las grans coaccions, de las terribles amenassas que 'ls republicans van exercir. De altra manera més de 10.000 electors haurían donat los séus sufragis al senyor Puig y Valls.

Aixís ho resa una nota enviada desde Barcelona a varios periódichs de Madrid.

Deu mil monárquichs estemordits davant de un grupo de republicans, recordan al gallego del quiento. Nos' hi van tornar perque...; ¡pobres infelissos!... vaja... no s' hi van tornar, perque anavan sols.

Una comissió numerosa de representants de comités republicans de las Aforas y dels centros directius de Barcelona, vingueren dimars a felicitarlos per la campanya qu' en pró de la elecció de'n Salmerón ha fet LA CAMPANA DE GRACIA.

No hi ha que dir que agramim aquesta mostra de deferencia.

De todas maneras ja ho sab tothom: LA CAMPANA sempre ha estat a punt de repicar en honor de la idea republicana.

Ho va fer ahir, ho fa avuy, ho farà sempre.

Segons la proporció matemática dels electors que van pendre part en las eleccions de las Aforas, per cada monárquich hi ha sis republicans y pico.

Aixó en plena restauració.

Lo dia que tinguém la paella pel mànech y poguém girar la truyta, no s' ha de trobar un monárquich per un remey. No, senyors: no n' han de quedar ni en los museos de arqueología.

En Pi y Margall ha pronunciat un magnífich discurs atacant ab energia aquella sustanciosa part del pressupost que s' dedica a pagar a las classes pasivas

L' eminent republicà ha dit:

«Servey terminat, servey satisfet. Res d' herencias, cessantias, jubilacions, montepios ni viudedats. Tánquinse las academias si sobran oficials y supriméixinse las cessantias dels ministres, las quals me semblan ilegítimas.»

En Pi y Margall pot parlar aixís, en quant havent sigut president de la República s' ha negat a percibir un sol ral en concepte de cessantia.

Té en aquest cas concret, la gran autoritat del exemple; la gran ventatja de l' austeritat; lo poderós atractiu de la virtud.

Una nova embestida a'n en Romero.

Lo diputat que va darli digué que li dolia molt tenir que pronunciar certas paraulas, dirigintse a un home que está actualment malalt del nas.

En Romero ab molt *desparpajo*: —¿Que per ventura s' discorra ab lo nas?

Es veritat: ell no discorra ab lo nas: ell discorra ab los peus.

Ab lo nas ensuma.

Y de aquellas ensumadas venen aquestas malaltias.

Per supuesto: la majoria l' ha absolt de tota mácula de culpa.

No en vá ell, lo govern y la majoria están embarcatis a bordo de la *Trasatlántica*.

Seguint la costum de l' any anterior, lo próxim disparte, 7 de Maig, publicarem número extraordinari a fi de donar compte de lo que haja ocorregut ab motiu de la celebració de la festa del primer de Maig.

Ja veuhén los nostres lectors que no olvidém cap dels aconteixements que pugan satisfeser son legítim interés.

Un capellá modelo.

Trobantse un ensotanat en una iglesia de Pontevedra, va comensar a repartir trompadas entre 'ls fiels, etjegant tal patada a una pobre dona en estat interessant, que la infelis a la mitja hora justa abortava.

¡Y aixó que 'l tal ensotanat no portava ferraduras!....

L' individuo que va rompre l' urna en un dels collegis electorals de Gracia, ha sigut ja possat en llibertat.

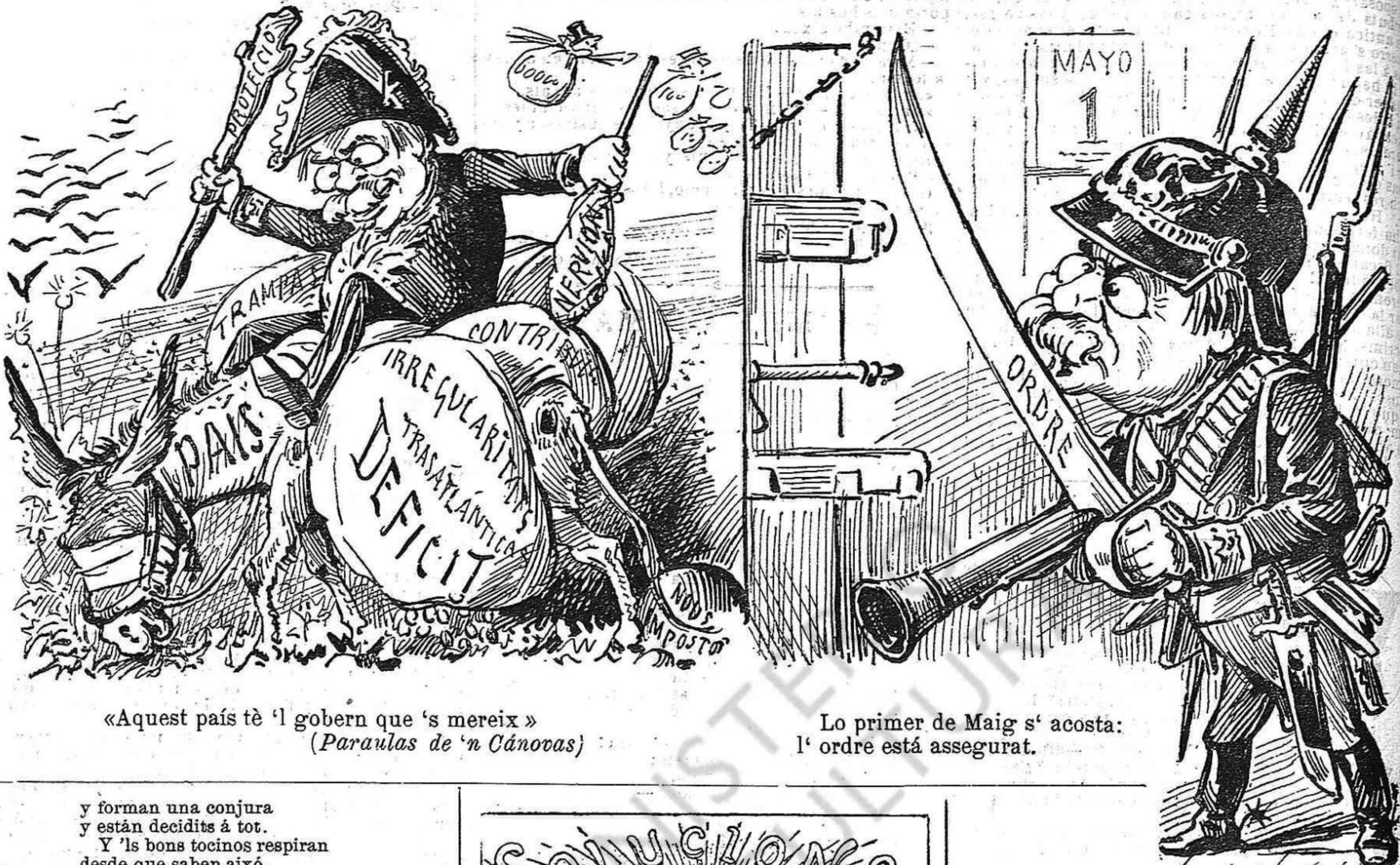
¡No faltava més!....

¿No es per ventura, ell, l' únich conservador que va guanyarse 'l sou? ¿Y, donchs, per qué tenen de castigarlo?

CARTAS DE FORA.—Lo rector de San Cugat del Vallés n' ha fet un'altra de las sévas. Després del gran rebombori que s' vá armar per haver desaparecut l' antigua anella que hi havia a la porta principal de la iglesia, la qual ja no s' ha vist may més, ha inventat una nova fórmula, digna de ser coneguda.—¿Vol un, per exemple, disposar de tots los assumptos de la parroquia durant tot l' any? Donchs no li cal fer més que comprar un tocino, engreixarlo y regalarlo al rector, en la seguretat de que aquest se posará a las sévas ordres, com ho ha demostrat fa poch en unas qüestions que hi ha bagut entre 'ls administradors de la festa de Sant Pere. Va bastar una sola visita del regalador del tocino perque'l Rector fes tot lo qu' ell vá voler. Ab motiu de aixó als que han sortit ab la séva, ja se 'ls designa a Sant Cugat ab lo nom de *La Colla del Forch*.

Vá morir a Girona un jove individuo de la Societat Coral, per qual motiu aquesta determiná acompanyarlo a l' última morada. ¿Creuria que'l rector s' hi

ACTUALITATS

«Aquest país té 'l govern que 's mereix» (Paraulas de 'n Cánovas)

Lo primer de Maig s' acosta: l' ordre está assegurat.

y forman una conjura y están decidits á tot. Y 'ls bons tocinos respiran desde que saben aixó, y fent duo 'ls sarauhístas ab ells, diuhen:—¡Quina sort!

Lo governador de Madrit, calificant la triunfal entrada de Salmerón:

—Tot aixó es música.

Es cert: ara toquém la música, y un altre dia, senyors monárquichs, vos farém ballar.

¿Qué no ho saben? A Gracia ja hi havia la música preparada per obsequiar ab una serenata á n' en Puig y Valls, en celebració del séu triúmfu. Dich qu' estava preparada, y haig de afegir que 'ls músichs ja havian cobrat y tot.

Que aprengui D. Mariano.

Músich pagat no fá bon só.

Y elector pagat, menos.

Están molt adelantadas las gestions per construir en lo terme de Sant Gervasi un nou convent de Dominicós.

¿Dominicos ó Doni-micos?

En aquest cas, lo dia que est'igui cansat de las cosas de aquest mon, ja sab ahont pot anar á terminar los séus dias cert candidat derrotat en lo districte de las Aforas.

La Dinastia anomena als electors de Gracia que han donat lo gran miquel á n' en Puig y Valls, ab lo titul de «S. M. el populacho.»

¿S. M.?

Vaja: sempre hi cregut que La Dinastia está acabant los turróns.

No hi ha que culpar al Sr. Ojesto pél grant fracás que han suferit los conservadors á Gracia.

La primera autoritat de la provincia té sempre una disculpa que l' abona.

¿No s' dedica, per ventura, ab interés, si senyors ab gran interés, á la persecució del joch?

Donchs ab aixó sols, queda plenament justificat. Un governador de provincia es un home, y un home no pot fer cap á tot.

En Muñoz, lo célebre comprometedor de anarquistas babaus, ja es al carrer, en llibertat y sense fiança.

Vá cumplir la séva missió, y ara ja torna á corre, per veure si troba algun altre ximple y logra engatusarlo.

En tot cas que no s' olvidi de carregar las bombas ab pólvora de casa.

Ab aquesta pólvora se deixan cassar sempre alguns papa-natas.

A LO INSERTAT EN LO PENULTIM NUMERO

XARADA.—Re-ca-re-do.

Han endevinat la solució los ciutadans Bufa-tripas, Rara Kol, Antón dels Obits, Titaina, Pau Taps y Sicu-terat.

XARADA

Fassina dels Srs. Tercera y Prima-segona Carrer de 'n Hu-dos TOTAL

Ab las senyas que aqui hi há no s' ha trobat lo destino, ara mirin quin poch tino sent un poble catalá.

UN SARRALENCH.

ANAGRAMA.

En un gran basar total una tot comprá en Riera per rentar la vidriera que té al entrar del portal.

J. SALLEUTAG.

TRENCA-CLOSCAS.

MANEJA MALLOL TUSÓ GRACIA

Formar ab aquestas lletas lo titul de dugas sarsue-letas castellanas.

CINTET BARRERA Y CARGOLÍ.

TERS DE SILABAS

Primera ratlla vertical y horisontal: nom de dona. —Segona: carrer barceloni.—Tercera: Idem.

F. C. y S.

GEROGLIFICH

X S I er

CINTET BARRERA Y RECARGOLINET.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Setmana penúltima

Ciudadans R. Ferriol C., X. Anunany, Satanás, Un comerciant de vins, Ytram y Evob, P. G. y B. de V. L. Mir, F. Gumá, Jaume Escofet, Francisco Oriol y A. Linares.—Lo que 'ns envian aquesta semana no fá per casa.

Ciudadans F. Corbella V., Aguilera, F. Clavell, F. C. y S., J. Reig Rey Nano, Un Esporuguit y Antón de las flautas.—Publicarem alguna cosa de lo que 'ns remeten.

Ciudadá Antiga: No estém conformes en los judicis de vosté. La seva carta no la podem transmetre al nostre estimat colaborador, en rahó de que no 'l concixém personalment.—Japet de l' Orga: Las poesias, qu' escriu, tenen un inconvenient, y es que no responen á la índole del periódich.—R. Fábregas: La poesia no té l' assumpto molt interessant.

Ab tot, mirarém de insertarla.—Lloré: L' article no va prod bé.—F. de P. Juanico: Vá bé 'l sonet.—Mayet: Insert-rém lo que 'ns envia.—C. C.: Lo sonet es desballestar; L' article es manso.—Pepet del Verdrell: No varem respondre la semana passada, porque la poesia havia de sortir, y sols per falta d' espay vá quedar en terra; la d' aquesta semana no 'ns agrada prou.—Brusch Brusch: L' article no vá; ni l' assumpto ofereix novedad, ni la forma 's recomana.—Ll. Salvador: Los versos van bé.—Dolors Mont: Lo mateix li dihém.—J. T. y R.: Vá bé 'l sonet.—J. Pi: Lo recibí es molt vell y sapigut.—Cantor de Catalunya: Lo de aquesta semana no vá prou bé.—J. Miralles: No 'ns agrada prou.

Última semana

Ciudadans M. Fábregas, Un de M. de Rey, Un foraster de fora, Un sabi y C.ª, Feliu, F. Rubio, Un Mantegayre, P. Badell y Sala-Bruch.—Lo que 'ns envian aquesta semana no fá per casa.

Ciudadans J. Bartr... Oli, A. Rius Vidal, J. D. Donenoch, Igualadí, J. Pujadas Truch, U. Argerep, Pauhet de la Cinta, A. Pallejá, Un Salmeronista, L. Mir, Reculleras y P. T. R.—Insertarém alguna cosa de lo que 'ns remeten.

Ciudadá Pere Lloret: Los sonets son molt fluixos.—Xavier Alemany: Gracias per l' envió; está molt bé.—Cantor de Catalunya: No té prou interés.—Mayet: Aprofitarém las dos composicions.—E. García Cladellas: Los versos son fluixos y la forma es poch facil.—A. Rossell: Loc sonets van bé.—Quim Artigayre: Aceptém y li agraheim l' article que 'ns envia.—E. Martí Gual: En l' article de vosté tota la primera part resulta diluhida y en quan al final es massa escabros.—F. Llenas: Vá bé la poesia; queda acceptada; gracias.—Amador: La poesia no 'ns fa 'l pes.—M. de la B.: Lo mateix li dihém.—J. Molas: Publicarém la de vosté en lo próxim número.—J. Riera: Lo sonet es molt desguitarrat.—R. Puig y Rig:h Los versos son mansos.—F. de P. Juanico: Aprofitarém lo sonet.—Amad... Oda: Los versos de aquesta semana son fluixos.

LOPEZ, editor.—Rambla del Mij, 20.

BARCELONA.—A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.

Doble text

LO PRÓXIM DISSAPTE, DIA 7 DE MAIG Doble ilustració NÚMERO EXTRAORDINARI

LA CAMPANA DE GRACIA

Preu: 10 céntims

Destinat á donar compte de la festa del treball

Preu: 10 céntims